

Mihail Sadoveanu

A vazut lumina zilei la Pascani, in 5 noiembrie 1880 si a incetat din viata la 19 octombrie 1961 la Bucuresti. Tatal este avocat iar mama se trage dintr-o familie de razesti. Urmeaza scoala primara la Pascani, gimnaziul la Falticeni si liceul la Iasi; cursurile de drept de la Bucuresti le intrerupe. Intre 1903-1904 lucreaza ca redactor la revista "Samanatorul", de unde trece apoi in colectivul de conducere al " Vietii romanesti". Director al Teatrului National din Iasi (1910-1919), membru al Academiei Romane, dupa instaurarea Republicii a fost vicepresedintele Prezidiului Marii Adunari Nationale, presedinte al Uniunii Scriitorilor, etc. Debut (1897) la revista "Dracu", pentru ca anul 1904 sa aduca o masiva afirmare editoriala cu *Povestiri ,Soimii* (reluat mai tarziu in Nicoara Potcoava), *Dureri Inabusite ,Crasma lui Mos Precu*. Opera sa considerabila cuprinde romane istorice (*Neamul Soimarestilor 1915, Zodia Cancerului sau vremea Ducai-Voda 1929, Fratii Jderi I-III, 1935-1942, Creanga de aur 1933, Nicoara Potcoava 1952*) povestirile unui spatiu moldav arhaic si fabulos (Hanul Ancutei 1928), scrieri, in diferite registre ,alcatuind eposul ocupatiilor traditionale romanesti (Bordeenu, 1912; Baltagul, 1930), evocari ale unei naturi originare (Tara de dincolo de negura 1926;

Imparatia apelor, 1928; Valea Frumoasei 1940; Povestirile de la Bradul Stramb, 1943), creatii ce descriu viata alienanata din orasele de provincie (Haia Sanis, 1908; Locul unde nu s-a intamplat nimic sau Targ moldovenesc din 1890, 1933) structurandu-se astfel ca o monografica reflectate a spiritualitatii si conditiei istorice a popurului roman. *Creanga de aur ,Divanul persian* (1940) alcatuieste un gen de scrieri aparte , conturand *intelepciunea* ca modalitate existentiala. Desi egal cu sine insusi, autorul cunoaste o anume evolutie, pe linia ascendenta a valorificarii eului sau creator ,de la romantismul

inceputurilor, fara o priza efectiva in substanta operei (romanul istoric *Soimii*) ori de la accentele putin prea samanatoriste ale acelorasi timpuri (Povestiri, Dureri inabusite etc.) catre o sinteza originala intre pitorescul arhaic, autentic al spatiului carpato-dunarean, o anumita filozofie proprie a echilibrului om-natura si poezia traiirilor umane fundamentale. Intr-o opera extraordinar de vasta, lipsita aproape total de cadere valorice (discutatul si discutabilul roman *Mitrea Cocor* ar putea fi citat la acest capitol) se profileaza totusi ca fiind extrem de creativa bogata in realizari de o mare densitate si implinire estetica, epoca sa interbelica

A practicat aproape toate formulele epicii schita, nuvela (Bordeenii) povestirea (in Hanul –Ancutei), romanul de structura clasica (Lacul unde ...), romanul-fluviul cu inflexiuni epopeice (Fratii Jderi).

Mihail Sadoveanu a fost laureat al premiului Lenin decernat pentru intreaga sa activitate, al Premiului Academiei atribuit volumului " Povestiri", al Premiului de Stat pentru "Nicoara Potcoava".